

§ 4.

Overtrædelser af Forskrifterne i denne Lov eller af de i Medfør af samme udfærdigede Bestemmelser straffes, for saa vidt Forholdene ikke efter deres Beskaffenhed maatte falde ind under strengere Straffebestemmelser, med Bøder fra 200—5000 Kr. eller Fængsel, jfr. almindelig borgerlige Straffelovs § 25. Bøderne tilfalder Statskassen.

Saafernt det godtgøres, at Overtrædelserne har medført pekuniær Fortjeneste, vil Bøden være at ansætte til mindst det dobbelte heraf.

§ 5.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft, og samtidig ophæves Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 5. April 1919 vedrørende Afhændelse af selvdøde Dyr m. m., saavel som alle i Sønderjylland hidtil gældende herhen hørende Bestemmelser.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Allerede for Aar tilbage har man søgt at træffe Foranstaltninger til, at Kød og Slagteaffald af selvdøde Dyr ikke blev afhændet til Menneskeføde. Saaledes forbyder § 3 i Lov af 27. Maj 1908 om Tilsyn med Udførsel af Kød m. m. her i Landet at falbyde eller afhænde Kød og Slagteaffald af selvdøde Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin i nogensomhelst til Menneskeføde tjenlig Form, samt paabyder, at Salg heraf til anden Anvendelse end til Menneskeføde kun maa finde Sted, saafremt Ejeren ved en af Modtageren udstedt skriftlig Erklæring eller paa anden bevislig Maade sikrer sig, at den, til hvem han sælger Varen, er bekendt med, at Varen ikke egner sig til Menneskeføde. Det er derhos i Henhold til Loven af 13. Maj 1911 om indenrigs Kødkontrol forbudt at indbringe selvdøde Dyr eller Kød og Slagteaffald af saadanne i Virksomheder, hvor Slagtning drives som Erhverv, og hvor der erhvervsmæssig tilvirkes Pølser og Konserver.

Disse Bestemmelser er imidlertid ikke tilstrækkelige til at hindre, at Handel med og Forbrug af Kød af selvdøde Dyr til Menneskeføde finder Sted, idet man ikke paa Grundlag heraf kan føre fornøden Kontrol med de Virksomheder, der afkoger Kadavere af selvdøde Dyr. Fra Tid til anden opskræmmes Befolkningen ved Kødkandaler af den ene eller anden Art, og det konstateres at Kød af selvdøde Dyr er blevet solgt til Menneskeføde, og Befolkningen har derfor et rimeligt Krav paa, at

man søger at raade Bod paa disse Forhold ved at skabe en saa betryggende Kontrol som muligt.

Som det vil være bekendt, var der et Tidspunkt under Krigsperioden, hvor man af andre end sanitære Grunde maatte føre fornøden Kontrol med Fremstilling af Fedt til teknisk Brug. Den da herskende Knaphed paa Fedt gjorde det nemlig paakrævet at foretage en Fordeling heraf, og dette var kun muligt, saafremt man i videst muligt Omfang havde Kontrol med, hvor Fedtet fandtes. Det blev derfor ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 9. November 1917 vedrørende Handel med Destruktionsfedt samt Affaldsfedt paalagt enhver, der fremstiller Destruktionsfedt, at gøre Anmeldelse derom til vedkommende Politimester samt at føre autoriseret Bog over alt til Fremstilling af Fedtet anvendt Materiale. Denne Foranstaltning medførte, at en Del mindre Afkogerier blev nedlagt, men der blev fremdeles en saa stor Mængde tilbage, at det praktisk talt var ugørligt at føre fornøden Kontrol med dem, og der blev derfor truffet en ny Ordning ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 5. April 1919 vedrørende Fremstilling af og Handel med Destruktionsfedt m. m., andet teknisk Fedt og Talg, Benmel o. lign. Ved denne Bekendtgørelse, der endnu bestaar, blev det paabudt, at selvdøde Dyr, Kød og Slagteaffald af saadanne — herfra dog undtaget Huder — andet Kød og Slagteaffald, der ikke egner sig til Menneskeføde, kun maa